Fíííííít.....šleh....heh....žbuch! Černá skvrna, co je normálně za světla hnědá, se ohlídla a zašmátrala před sebou. Teda jako za sebou, než se otočila - to dá rozum.

"Kde seš?"

Odpověď, vlastně ty dvě nebo tři sprostý slova, se ozvala odněkud zezdola. To znamená úplně jinde než hnědá skvrna šmatala. Pak něco křuplo, zašustilo a vedle hnědý skvrny se objevila skvrna černá. A když říkám černá, tak tim myslim i za světla. No a tam někde, kde ta černá skvrna měla hlavu, se ozvalo tak trochu tiše, ale dost důrazně:

"Bych byl vděčnej, kdyby sis na ty větve dával pozor."

"Mi prozraď, jak to mám udělat, když nevidim ani na buřta, co sem si ho eště nekous a už je z půlky ohlodanej."

"Sem myslel, že mi nabízíš, tak sem si kous, no. Jak mám vědět, že ses jen netrefil mezi vlastní zuby. Máš baterku, ne?

"No tak baterku, to jo. Ale bez baterek."

"Che.... A k čemu ti je? He?"

"No kdybys měl baterky!"

"Na co by mi byly baterky bez baterky?"

"No hernajs přece do týhle baterky, co v ní ty baterky nejsou!"

Před hnědou skvrnou se objevila černá kmitající šmouha.

"Nemávej mi tu s tim."

Šmouha přestala kmitat, něco škrtlo a objevil se malej plamínek.

"Mám tam něco?"

Hnědá skvrna se naklonila těsně k černý a chvíli studovala místo, kam se normálně dávaj facky a co teď vypadalo, že tam zrovna jedna přesná přistála.

"Jo... Pěknej šlic a nastřelený klíště těsně pod vokem."

"Nastřelený klíště, jo?"

"Je to přesně v tý rejze, tak muselo sedět na tý větvi, ne?"

"Se vzpamatuj.... Klíšťáci takhle vysoko nelezou!"

"Co ty vo tom víš? To je evoluce, máku."

"Evoluce?"

"To je cizí slovo."

"Che...To vidim, že je ti cizí."

Jenže tohle hnědou skvrnu prostě rozhodit nemohlo

"Trampové, nejčastější potrava klíšťat spolu s houbařema a hajnýho čoklem, jsou pořád rychlejší. Si myslíš, že klíšťata zůstanou pozadu?"

"Fajn... Jestli máš eště ňákou teorii, můžeš mi ji říct na fleku."

"Mohli jsme tam už dávno bejt, kdyby ses tu neválel."

Eště chvíli takhle remcali, až se ty věty zkracovaly a nakonec z nich zbyly jen krátký slova a slabiky jako "hm", "aha", "to jistě", "ty mě taky" a podobně. No a přesně v tý chvíli, kdy zmlkli, tak se ozval nějakej zvuk kus před nima. Teda né nějakej. Byla to normálně jasná kytara a zrovna na ni někdo drnkal dost fajn písničku.

"Ty jo.. slyšíš to? Ten to válí jak vorigoš Wabi Ryvola."

"Seš vadnej? To je Wabi!"

"Ts....Si dostal moc velkou pecku, viď? Co by dělal Wabi na našem fleku."

Černá skvrna něco řekla a nebylo to teda ani dost málo slušný. Já to vopakovat nebudu, tak

jen napovim, že hnědá skvrna měla jít někam, kde musíte včas odbočit, protože jinak už se z toho nevyhrabete.
"Taky netvrdim, že vstal z mrtvejch a jako první flek na spaní si vybral ten náš. Je to regulérní tranďák."
"Mastňák!"
"Jo. A k tomu převlečenej za trampa."
"Zabral nám flek! Peče si buřta na našem vohni a ten jeho vercajk řve na celej les!"

"V lese se neřve."
Hnědá skvrna shodila ze zad bágl a sedla na nejbližší pařez.
"By mně teda fakt zajímalo, kde se tu vyloup."
"To není těžký uhodnout. Dole bylo mezi stromama narvaný auto."
"Sem si všim, ne. Starej žigul s pardubickou značkou."
"No fajn... Takže tu máme perníkáře se starou vobouchanou patnáctistovkou. A co s tim?"
"Měli jsme jít dneska na druhou stranu. Pod převis. Stejně má bejt slejvák."
"Říkal kdo?"
"Říkal Ťuhyk."
"Che... Ťuhyk. A ten to vyčet kde?"
"V novinách. V předpovědi počasí."
"Aha"
Tvář černý skvrny se zasmušila. Rádio vyřvávalo další a další songy. Nebyly špatný, jenže vo originály tady nikdo nestál. Sem tam se ozval z éteru hlas nějakýho chytráka o tom, že ten další kousek bude ještě fajnovější než všechny předtim a hned nato spustil někdo vo hrázi, co na ní byl dům a v něm vidle a sůl. Jo, tak nějak to bylo.
"Jdu."
Hnědá skvrna se rozhodně zvedla, nechala svůj bágl báglem a zmizela někde ve tmě. Bylo to trochu rychlý na to, aby se skvrna černá stihla na něco zeptat., takže zůstala dřepět a sem tam ucucla z malý placatky.
No trvalo to snad něco přes půl hoďky, když se zas éterem rozleh hlas veselýho a děsně fajn moderátora.
"A teď zde máme zvláštní zprávu pro naše motoristy. Pokud jste tedy na cestách či se na delší výlet chystáte, nenechte si ujít následující mimořádné hlášení Policie ČR."
Rádiovej chlápek se trochu nahnul a vohulil ten svůj krám snad naplno. Chvíli to tam skřípalo, někdo furt chrchlal, jak kdyby si měl každou chvíli vodflusnout a pak se konečně ozval něčí hlas, přerušovanej každou chvíli strašlivejma skřekama a ruchama, který se evidentně snažil přeřvat. Černá skvrna sebou jen trhla a pak nevěřícně přivřela oči.
"Heh...Můžu jo.... Tak teda...Upoz...eme řidiče v oblasti ...ských lesů na časté krá... krádeže osobních aut...ilů. Čórujou se hlavně...heh...teda...ehm... předmětem krádeží se stávají především starší vozy sovětské výroby, a to za účelem uspokojení poptávky po náhradních dílech předmětných vozidel. Nabádáme proto všechny majitele osobních aut k ostražitosti a zároveň žádáme veřejnost o pomoc při pátrání po vozidle státní poznávací značky Pé Ú Bé ...cet jedna ... nát, jehož posádka je důvodně podezřelá z....."
Zbytek už slyšet nebylo, protože ten chlápek vylít jak střelenej, sbalil jak při nočním poplachu a zmizel i s rádiem dřív než bys řek krejčí (nebo jak se to říká).
Černá skvrna se klidně zvedla, došourala se k hořícímu vohni, přihodila pár polínek a sedla na

celtu.

Tak za hoďku se na flek vřítila hnědá skvrna.

"He he.... Vyšlo to! Ts... Slyšel´s to, jo?"

Černá skvrna se překulila na druhej bok.

"Jo. Slyšel. Až moc. To nevíš, že se v lese neřve?"